

Týždeň Daga Daniša: Lengvarskému to s vatikánskou kartou nevyšlo

- CZ24 News | 28. srpna 2021

1. Pápež

Posledné dni priniesli nie veľmi príjemné správy pre vládu aj pre cirkev.

Generál Lengvarský s prekvapením zistil, že ani návšteva pápeža neviedla k zvýšenému záujmu o očkovanie. Pravidlo „kto chce vidieť pápeža, musí byť zaočkovaný“, nezabralo. Túto spornú povinnosť pritom nepretláčal ani Vatikán (na hromadných audienciách v Ríme sa nijaké očkovanie nevyžaduje), ani slovenskí biskupi, ale neoblomné ministerstvo zdravotníctva. V snahe nanútiť očkovanie každému, kto chce privítať Svätého Otca...

Cirkev je zas sklamaná z pomerne nízkeho záujmu o verejné akcie spojené s návštevou pápeža. Pôvodne sa rátalo s kapacitami pre stovky tisíc veriacich. Zatiaľ sa ich zaregistrovalo približne 30 tisíc. V cirkvi silnejú hlasy za prehodnotenie pravidiel. A rozšírenie „priepustiek“ aj pre tých, ktorí sa dajú otestovať.

Poučenie: zaťahovať vieru a náboženstvo do očkovacej kampane je nielen nevkusné, ale aj kontraproduktívne. Hlavný cieľ – masívne dvihnúť očkovanosť – sa nenaplnil. Namiesto toho tu máme sklamanie veľkej časti veriacich, z ktorých sa (neprávom a celkom zbytočne) urobili vyhnanci.

Argument vlády, že za tvrdými pravidlami nebola očkovacia kampaň, ale maximálna snaha o bezpečnosť a verejné zdravie, neobstojí. Je predsa dostatočne známe a preukázané, že infekcia sa šíri aj medzi očkovanými.

A dostatočne známe to bolo aj v čase, keď generál Lengvarský rokoval s biskupmi o pravidlách. V dôvodovej správe k zákonu o covid pasoch to ministerstvo napísalo jasne: doklad o očkovaní nie je dokladom o neinfekčnosti.

Dokladom o neinfekčnosti je negatívny výsledok PCR testu. Na túto možnosť však minister nepristúpil.

Nezapadala by do štátnej priority – šikanovať neočkovaných a predávať vakcíny ako priepustky na slobodu.

2. Koniec provizória

Americká FDA schválila na použitie [prvú vakcínu proti covidu](#) – Comirnaty od Pfizer-BioNTech. Ukončuje tým provizórny stav v Spojených štátoch, keď boli nové vakcíny proti covidu schválené len predbežne, v podmienenečnom režime (na núdzové použitie).

Rozhodnutie prišlo pomerne skoro, keďže výskumy o účinnosti a bezpečnosti vakcín pokračujú. S výsledkami, ktoré sa ani s privretými očami nedajú hodnotiť ako jednoznačné.

Na druhej strane: rozhodnutie FDA bolo očakávané a viac-menej nutné. Ukazuje sa, že vakcíny proti covidu znižujú riziko hospitalizácie, no majú obmedzenú efektivitu. Protilátky pol roka po očkovaní klesajú. Medzi očkovanými aktuálne rastie počet infikovaných a v jeruzalemskej nemocnici [aj počet hospitalizovaných](#). Od Američanov sa bude od septembra vyžadovať, aby pristúpili na tretiu

(zosilňujúcu) dávku.

Teda: vakcína proti covidu už nemá byť mimoriadnym opatrením, ale pravidelným a pomerne frekventovaným. S čím zrejme väčšina konzumentov vakcín nerátala.

Plné schválenie vakcíny má zvýšiť verejnú dôveru k očkovaniu. A eliminovať právne spory, ktoré sa očakávajú po zavedení povinného očkovania v amerických firmách, ktoré to vyžadujú.

Napokon, presne takto to komentujú aj odborníci na PR oddelení slovenského ministerstva zdravotníctva. Tvrdia, že vakcíny prešli klinickým testovaním už minulý rok a rozhodnutie FDA „nie je prelomové z hľadiska našich poznatkov o bezpečnosti vakcíny, ale je dôležité komunikačne z pohľadu budovania dôvery k týmto vakcínam“.

Odborníci zo slovenského ministerstva zdravotníctva to vystihli veľmi presne. Môžeme očakávať, že obdobný prelomový krok v komunikácii urobí aj Európska lieková agentúra pre európskych spotrebiteľov.

Otázne je len to, či s tým odborníci na budovanie dôvery uspejú.

Kto dôveruje novým vakcínam, ten si vyhrňal rukáv už začiatkom roka. V čase, keď sa mohli vakcíny proti covidu používať len núdzovo.

Kto nedôveruje novým vakcínam, ten zrejme ostane zdržanlivý aj po ich riadnom schválení. Necelý rok používania nových očkovacích látok je príliš krátky čas na to, aby boli presne vyhodnotené dáta o účinnosti, kontraindikáciách či nežiaducich následkoch.

Kým ostane spoločnosť v prístupe k pravidelnému očkovaniu rozdelená, štát by sa mal zamerať na priority. Konkrétne na ambulantnú dostupnosť vakcín pre ohrozené skupiny. Práve pri nich sa predpokladá, že prínosy očkovania proti covidu prevažujú nad rizikami.

Úspech boja s pandémiou nebude závisieť od očkovacích makroštatistík. [Kolektívna imunita proti covidu je nedosiahnuteľná](#), keďže infekcia sa šíri aj medzi očkovanými (a pomerne voľne, keďže „vakcína je sloboda“). Ani od toho, koľko detí či športovcov zaočkujeme vďaka plošným kampaniam a lotériám. Úspech boja s pandémiou bude závisieť od toho, či sa podarí chrániť ohrozené skupiny. Prevažne seniorov.

Pri tejto prioritě však vláda podniká žalostne málo.

3. V záhrade bonsajov

Progresívne Slovensko a Spolu oznámili, že rokujú o zlúčení.

Pre úspech rokovaní budú potrebovať dve veci. Digitálnu mikrováhu. Aby si spravodlivo zmerali výtlak a rozdelili stoličky. A dovolenku otca – zakladateľa Beblavého.

Príbeh spolupráce atlantických progresívnych síl je už od začiatku zábavný.

Spoločný štart chceli spustiť už v roku 2017. Progresívcí ráтали okrem Beblavého aj s Kiskom.

Najskôr od projektu (stále len kresleného) odskočil Kiska. Usúdil, že nebude kandidovať v parlamentných voľbách ani zakladať stranu. Následne to spečatil verejným vyhlásením (po ktorom očakával, že mu už konečne dajú pokoj).

Po Kiskovom vyhlásení mali oznámiť „nový projekt“ progresívcí s Beblavým. Lenže – aj Beblavý

odskočil. Usúdil, že po založení vlastnej strany obsadí priestor a neskôr vyrokuje lepšie pozície v únii s progresívcami.

Progresívcí ostali opustení, ale odhodlaní. Úskoky Beblavého ich trochu vytočili, ale nezaváhali a štart novej strany ohlásili aj oni.

Po založení dvoch nových strán Kiskov tím opäť pritlačil na Kisku. A uprosil ho, aby zabral. Začala sa rodiť tretia nová strana.

Medzitým PS a Spolu vytvorili volebnú koalíciu. Do spolupráce chceli aj Kisku, no rokovania o delení spoločnej kandidátky stroskotali. Kiska opakoval heslo „musíme prevziať moc“. Koho myslel pod zámenom my, ostalo záhadou. Niektorí analytici sa domnievali, že možno aj seba. To sa však nepotvrdilo.

Vo voľbách koalícia PS – Spolu pohorela. Ešte viac pohorela Kiskova strana, no s tým rozdielom, že získala mandáty v parlamente. Tri dni po voľbách sa Kiska nenápadne vytratil z hlavného mesta.

PS získalo tretieho lídra. Presnejšie líderku. Beblavý slúbil, že po takmer 20 rokoch ukončuje pokusy o rozbeh politickej kariéry.

Strana Za ľudí sa rozpadla na tri politické molekuly: Remišovej, Kolíkovej a Šeligovu. „Rozdielový hráč“, ako kedysi Kisku titulovala progresívna tlač, je doma.

Proces zlučovania PS a Spolu je prirodzeným vyústením trochu umelého politického projektu, ktorý sa začal kresliť pred štyrmi rokmi. Treba však dodať, že neúplným. Rekonštrukčné práce budú kompletne až potom, čo k stolu prizvú Kolíkovú.

4. Stoltenberg o NATO

Sekretár NATO Stoltenberg [v rozhovore pre El País](#) povedal, že operácia NATO mala ochrániť Spojené štáty, nie Afganistan, a to sa aliancii podarilo splniť.

Slová Stoltenberga si zaslúžia uznanie. Za cynickú úprimnosť.

Európskym krajinám NATO sa 20 rokov podsúvalo, že ich vojaci majú v Afganistane slúžiť (a niektorí aj zomierať) v záujme „oslobodených“ Afgancov. Nie v záujme Spojených štátov.

Stoltenberg v rozhovore spresnil, že cieľom misie NATO bolo zabrániť útokom proti USA a „ďalším spojencom“. Len zabudol dodať, proti ktorým...

Snaha Stoltenberga hľadať na afganskom účinkovaní NATO pozitíva a úspechy je dojímavá. No márna.

Európski členovia NATO by mali pritlačiť na debatu, či má aliancia ďalej robiť svetového policajta (s otrasnými výsledkami) mimo hraníc členských štátov. V ázijských krajinách ako Afganistan, Irak, Sýria... Alebo sa má vrátiť k svojej pôvodnej podstate.

Ak si na ňu ešte dokáže spomenúť.